

Plenarhandling

A9-0158/2022

23.5.2022

BETÄNKANDE

över genomförandet av inkluderingsåtgärder inom Erasmus+ 2014–2020
(2021/2009(INI))

Utskottet för kultur och utbildning

Föredragande: Laurence Farreng

INNEHÅLL

	Sida
MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER	3
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	12
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR FRAMSTÄLLNINGAR	20
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	26
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	27

MOTIVERING – BAKGRUND OCH SLUTSATSER

1. Inledning

Genomföranderapporten om inkluderingsåtgärder inom Erasmus+-programmet 2014–2020 syftar till att bedöma och utvärdera genomförandet av inkluderingsåtgärder inom Erasmus+-programmet för perioden 2014–2020, i syfte att identifiera god praxis och bidra till att ta itu med utmaningarna i den nuvarande upplagan av Erasmus+-programmet 2021–2027.

Programmet Erasmus+ 2014–2020 var en efterföljare till handlingsprogrammet för livslångt lärande (2007–2013), som omfattade separata program inom ett paraplyprogram, nämligen:

- Programmet för livslångt lärande:
 - Erasmus för högre utbildning,
 - Leonardo da Vinci för yrkesutbildning,
 - Comenius för skolutbildning,
 - Grundtvig för vuxenutbildning,
 - Jean Monnet för att främja den europeiska integrationen;
- fem internationella samarbetsprogram: Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink och bilaterala samarbetsprogram inom högre utbildning (med Kanada, Förenta staterna, Australien, Japan, Nya Zeeland och Sydkorea);
- Programmet Aktiv ungdom.

År 2014 infördes Erasmus+ strategi för ungdomars inkludering och mångfald i syfte att öka antalet och kvaliteten på inkluderings- och mångfaldsprojekt samt stödja projekt som involverar deltagare med mer begränsade möjligheter än andra, inklusive ungdomar.

Föredraganden har samlat in information och utarbetat denna genomföranderapport efter intensiva samråd med berörda parter och nationella programkontor, på grundval av följande skriftliga källor:

- En studie från Europaparlamentets utredningstjänst (EPRS) som offentliggjordes i september 2021 om inkluderingsåtgärder inom programmet Erasmus+ 2014–2020.
- Två undersökningar:
 - En undersökning som skickats ut till 42 nationella programkontor i de deltagande länderna inom Erasmus+-programmet under programmet 2014–2020. 26 besvarade undersökningar återkom från 17 deltagande länder. De flesta av de nationella programkontor som deltog i denna undersökning hanterar skolutbildning, yrkesutbildning, högre utbildning, vuxenutbildning och ungdomsfrågor. Ett fåtal var särskilt inriktade på ungdomar, medan några andra omfattade alla andra områden utom ungdomsfrågor. Ett av de irländska nationella programkontor som svarade omfattade endast högre utbildning.

- En undersökning skickades ut till olika berörda parter från de deltagande länderna i Erasmus+-programmet under programmet 2014–2020. 10 besvarade undersökningar återkom. Vissa omfattade ett mycket brett ansvarsområde, medan andra fokuserade på särskilda kategorier av studerande med begränsade möjligheter.

Utöver denna undersökning med berörda parter anordnades i februari 2022 ett möte mellan skuggföredragandena och berörda parter, där berörda parter från lokala sammanslutningar, alleuropeiska organisationer och nationella programkontor bjöds in för att diskutera genomförandet av inkluderingsåtgärder inom Erasmus+-programmen.

Denna genomföranderapport kommer att behandla de nationella programkontorens roll när det gäller att stödja genomförandet av inkluderingsåtgärder, tillsammans med det ytterligare stöd som tillhandahålls av resurscentrum för stöd, högre utbildning och utbildning för ungdomar, särskilt Salto-resurscentrumet för inkludering och mångfald, och viktiga berörda parter som arbetar med personer från missgynnade miljöer eller med särskilda behov. På grundval av utredningstjänstens studie, svaren från undersökningarna och skuggföredragandenas sammanträde med berörda parter kommer följande punkter att diskuteras i det första avsnittet i detta betänkande:

- Definitionen av studerande med begränsade möjligheter och särskilda behov.
- Den strategi för utåtriktad verksamhet som genomförs av nationella programkontor och berörda parter, tillsammans med det uppsökande stöd som tillhandahålls av kommissionen och Salto.
- Framgångar, brister och identifierade hinder för genomförandet av inkluderingsåtgärder.
- Inkluderingsansvarigas roll.

2. Definition av studerande med begränsade möjligheter eller särskilda behov

2.1. En bred definition

Både i studien och i undersökningarna användes samma definition av deltagare med begränsade möjligheter och särskilda behov, på grundval av den strategi för inkludering och mångfald inom Erasmus+ som kommissionen genomförde 2014, med följande kategorier:

- Funktionsnedsättning (dvs. deltagare med särskilda behov): ungdomar med psykiska (intellektuella, kognitiva, inlärningsrelaterade), fysiska, sensoriska eller andra funktionsnedsättningar osv.
- Hälsoproblem: ungdomar med kroniska hälsoproblem, allvarliga sjukdomar eller psykiatriska sjukdomar osv.
- Utbildningssvårigheter: ungdomar med inlärningssvårigheter, elever som slutar skolan i förtid, lågutbildade, ungdomar med dåliga skolresultat osv.
- Kulturella skillnader: invandrare, flyktingar eller ättlingar till invandrar- eller flyktingfamiljer, ungdomar som tillhör en nationell eller etnisk minoritet, ungdomar med språklig anpassning och svårigheter med kulturell inkludering osv.

- Ekonomiska hinder: ungdomar med låg levnadsstandard, låg inkomst, beroende av det sociala trygghetssystemet, långtidsarbetslösa eller fattiga ungdomar, ungdomar som är hemlösa, har skulder eller ekonomiska problem osv.
- Sociala hinder: ungdomar som utsätts för diskriminering på grund av kön, ålder, etnicitet, religion, sexuell läggning, funktionsnedsättning osv., ungdomar med begränsade sociala färdigheter eller beteenden som är antisociala eller högriskbeteenden, ungdomar som befinner sig i en utsatt situation, (f.d.) brottslingar, (f.d.) drog- eller alkoholmissbrukare, unga och/eller ensamstående föräldrar, föräldralösa osv.
- Geografiska hinder: ungdomar från avlägsna områden eller landsbygdsområden, ungdomar som bor på små öar eller i randområden, ungdomar från problemområden i städerna, ungdomar från mindre gynnade områden (begränsad kollektivtrafik, dålig infrastruktur) osv.

Den enda skillnaden var att undersökningarna använde dessa kategorier för att identifiera alla studerande och inte bara unga studerande.

Studien visar att de flesta av de nationella programkontoren använde de kategorier som nämns ovan, en slutsats som stöddes av resultaten av den undersökning som skickades till de nationella programkontoren i januari 2022. De flesta nationella programkontor vill ha en bred definition och tolkning av gruppen av studerande med särskilda behov eller begränsade möjligheter. De berörda parterna gav i stort sett likartade svar i undersökningen.

2.2. Ytterligare överväganden angående studerande med begränsade möjligheter

I Europaparlamentets studie behandlas ytterligare egenskaper hos missgynnade studerande, nämligen de som saknar digitala färdigheter (44 % av den europeiska befolkningen 2020, 16–74 år), de som slutade skolan i förtid (9,9 % av den europeiska befolkningen 2020, 18–24 år) och lågutbildade som föredrar kortsiktiga mål¹.

I studien begärdes dessutom att större uppmärksamhet skulle ägnas äldre personer, deltagare med psykiska funktionsnedsättningar och arbetslösa som är sjuka.

2.3. Mest och minst representerade grupper av studerande med begränsade möjligheter

Undersökningen från 2022 visade att de nationella programkontor som svarade nådde ut mest till deltagare med funktionsnedsättning, med utbildningssvårigheter och ekonomiska hinder, och nådde ut minst till deltagare med geografiska hinder, hälsoproblem och sociala hinder. Dessutom uppgav de flesta nationella programkontor att de arbetade mest med deltagare med funktionsnedsättning och ekonomiska hinder, och minst med deltagare med geografiska hinder. De berörda parterna uppgav att de också arbetade mest med deltagare som hade ekonomiska hinder, men sociala hinder var också en stor del av deras arbete. De som hade hälsohinder förekom minst i svaren.

2.4. Frågan om identifiering

¹ Se https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_04_70/default/table?lang=en och https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sdg_04_10/default/table?lang=en

Flera nationella programkontor tog upp frågan om identifiering. De noterade ett antal oregistrerade fall av deltagare med begränsade möjligheter som kanske inte hade identifierats som sådana av stödmottagarna i sina rapporter. På samma sätt kan det hända att vissa deltagare inte identifierar sig själva som att de har begränsade möjligheter, eller att de med begränsade möjligheter kanske inte tror att Erasmus+ är för dem, vilket tyder på att vissa grupper på förhand utestängs från programmet.

3. Att nå ut till studerande med begränsade möjligheter och särskilda behov

3.1. Utåtriktad verksamhet

De nationella programkontoren samarbetar främst med organisationer, lokala sammanslutningar och strukturer som är verksamma inom områden som är relevanta för inkludering av personer med begränsade möjligheter, för att rikta in sig på potentiella deltagare med begränsade möjligheter. Samarbete med dessa organisationer och lokala sammanslutningar har en positiv inverkan på de nationella programkontorens förmåga att se till att Erasmus+-programmet är känt för alla. Andra metoder för utåtriktad verksamhet är innehåll på sociala medier, webbplatser, personliga möten, evenemang, vittnesmål, förebilder, Eurodesk-plattformen och eTwinningambassadörer. Det bör dock noteras att resurser och publikationer som innehåller information om stöd till personer med begränsade möjligheter på relevanta språk eller i relevanta format inte används allmänt. Anordnande av riktade evenemang för särskilda grupper (med skraddarsytt stöd för att delta i sådana evenemang), fokusgrupper och möten med projektsamordnare används också som utåtriktade strategier.

De nationella programkontoren skapade en rad olika informationsmaterial för att nå ut med Erasmus+-programmen till studerande med begränsade möjligheter och särskilda behov. Dessa material omfattar broschyrer, videoklipp, innehåll i sociala medier, berättelser från projekt med ungdomar med begränsade möjligheter, olika publikationer för olika målgrupper om olika programaspekter och finansieringsmöjligheter, nyhetsbrev, broschyrer, artiklar, webinarier, läromedel, workshopmaterial osv.

Berörda parter har ett starkt samarbete med inrättningar på andra och tredje nivån. Samarbete med allaktivitetshus var till exempel ett vanligt svar, och enskilda berörda parter hänvisade till samarbete med det civila samhällets organisationer och ungdomsgrupper. De nämnde också tips från andra som en användbar strategi för att identifiera individer. Arbete med arbetslöshetsenheter nämndes däremot mindre ofta än andra alternativ.

Berörda parter betonade starkt vikten av personliga möten, coachning och workshoppar. De förlitade sig också i hög grad på riktade evenemang och vittnesmål. Besök och rådgivningscentrum var ett populärt val för ett antal berörda parter. I likhet med de nationella programkontoren var användningen av resurser såsom litteratur inte lika populär som andra alternativ. Vissa berörda parter nämnde också att de erbjöd skraddarsydda pilotprojekt för kurser.

3.2. Kommunikationsstöd från kommissionen och Salto

Salto-programmets resurscentrum för inkludering och mångfald tillhandahåller flera typer av stöd till de nationella programkontoren, såsom inkluderingsutbildning, utbildning och verktyg för ungdomsarbete, information om inkludering och projektmöjligheter, praktiska publikationer och sammanförande av berörda parter för att underlätta inkluderingsprojekt.

Kommissionen och Saltos resurscentrum stödde också de nationella programkontoren i deras utåtriktade verksamhet i olika former, bland annat broschyrer, videor, en ”kokbok” med ”inkluderingsrecept” som skapats av Salto-resurscentrumen, poddsändningar, riktlinjer, Erasmus+-guider eller riktade publikationer. Ett nationellt programkontor välkomnade översatta resurser som de ansåg vara användbara för dem. Ett annat noterade dock att de inte kände till många tillgängliga material.

Ytterligare stöd från kommissionen och Salto för utåtriktad verksamhet omfattade handböcker och vägledningar, forum mellan nationella programkontor och seminarier. Trots att utbildning för utåtriktad verksamhet erbjöds, verkar det som om de flesta nationella programkontor inte deltog i den. Tre nationella programkontor nämnde dock så kallad TCA-utbildning (Training and Cooperation Activity) för inkluderingsstrategier.

Ett verktyg som annonseras av Salto-resurscentrumet är Salto-verktygslådan, som erbjuds de nationella programkontoren som ett sätt att dela användbara utbildningsverktyg och hjälpa dem att utforma utbildnings- och ungdomsarbetsverktyg till stöd för inkluderingsprojekt. De nationella programkontoren bidrog dock i liten utsträckning till denna verktygslåda.

Det bör påpekas att Salto-resurscentrumet för inkludering och mångfald, och därmed den kommunikation som de skapade för att stödja de nationella programkontoren, endast utformades för programmets ungdomsdel. Flera nationella programkontor som deltog i undersökningen uppgav att de såg fram emot ett resurscentrum för Salto-programmet för inkludering och mångfald som omfattar alla områden och alla åldrar.

3.3. De nationella programkontorens samarbete med berörda parter

80 % av de som svarade på den undersökning som skickades till de nationella programkontoren svarade att de hade samarbetat med lokala sammanslutningar och andra organisationer i det civila samhället under perioden 2014–2020. Av 21 svarande hade 10 utarbetat en strategi med lokala sammanslutningar för att nå ut till personer med begränsade möjligheter. 80 % av de tillfrågade hade också vänt sig till lokala sammanslutningar, medan 65 % uppgav att lokala sammanslutningar hade vänt sig till dem.

Icke-statliga organisationer från målgrupper, kontakter på högstadie- och gymnasienivå och andra nationella programkontor som arbetar med samma målgrupper var de viktigaste berörda parter som de nationella programkontoren arbetar med, enligt resultaten av 2022 års undersökning. De politiska partiernas ungdomsförbund, samt idrottsorganisationer och arbetsförmedlingar var de minst utvalda alternativen. De nationella programkontoren lade till ytterligare berörda parter som inte föreslagits såsom

- högskolor genom deras Erasmus+-kontor,
- specialskolor,
- expertorganisationer, t.ex. om volontärarbete för personer med funktionsnedsättning eller i samband med flyktingarbete (inom ramen för två samarbetsprojekt för nationella programkontor),
- paraplyorganisationer för socialt ungdomsarbete,
- lokala, regionala och nationella myndigheter med ansvar för skolutbildning,

- tjänstemän med ansvar för internationella förbindelser och studierådgivare vid högre utbildningsanstalter,
- ett stödcentrum för studerande med särskilda behov.

3.4. Berörda parter samarbete med de nationella programkontoren

80 % av de berörda parter som svarade på undersökningen bekräftade de nationella programkontorens perspektiv och uppgav att de hade varit i kontakt med de nationella programkontoren. En majoritet gav dock negativa svar när de tillfrågades om de hade fått stöd från det nationella programkontoret för att främja Erasmus+: 5 av 10 svarade nekande, medan 4 av 10 svarade jakande och en av dem lämnade inget svar.

De som fick stöd fick i allmänhet mer kunskapsutbyte och expertis. Två berörda parter fick finansiering/utbildning. Ingen valde alternativet med extra personal. Detta var en av de berörda parternas kritik i andra avsnitt och skulle därför kunna ses som en möjlighet till förbättring.

Det finns tydliga belägg för utåtriktade insatser, men i utredningstjänstens studie rekommenderades att ett instrument skulle tas fram för att övervaka om studerande med särskilda behov och begränsade möjligheter faktiskt nås.

4. Resultat: Framgångar, brister och identifierade hinder

4.1 Antal deltagare med begränsade möjligheter eller särskilda behov

Som tidigare nämnts är antalet deltagare med begränsade möjligheter eller särskilda behov inte känt, eftersom de inte har registrerats som sådana. Som ett resultat av detta konstaterade de nationella programkontor som svarade på den undersökning som skickades i februari 2022 när de tillfrågades om specifika uppgifter att deras svar var en uppskattning. Det står dock klart att andelen deltagare varierar från ett land till ett annat, från 1 % till cirka 40 %.

De berörda parterna gav en rad olika svar, från över 1 200 deltagare som hänvisats till programmet och över 1 300 som deltog direkt i programmet från sin organisation till 50 hänvisade och 35 deltagare. Denna stora skillnad återspeglar de berörda parternas storlek och kapacitet, men visar också att programmet skulle kunna tillgodose dessa varierande antal.

När det gäller framgångar gav alla berörda parter positiva svar på frågan om i vilken utsträckning deltagandet i Erasmus+ hade hjälpt en studerande med begränsade möjligheter att förbättra sina möjligheter till lärande, från måttligt till mycket. Detta tillsammans med antalet deltagare från intresseorganisationerna understryker återigen programmets positiva effekt.

4.2. Genomförda åtgärder: framgångar och brister

Under 2014–2020 utarbetade de nationella programkontoren strategier för att förbättra inkluderingen av personer med begränsade möjligheter. De nationella programkontoren var positiva i sin uppfattning att de genomförda åtgärderna var framgångsrika. Denna uppfattning, men också exempel på åtgärder, visar att de nationella programkontoren har genomfört

framgångsrika inkluderingsåtgärder under perioden 2014–2020. De nationella programkontoren nämner dock att otillräckliga personalresurser och ekonomiska resurser kan hindra ett framgångsrikt genomförande av åtgärderna. De betonade också behovet av bättre samarbete mellan kommissionen och de nationella programkontoren för att förbättra inkluderingen i alla åtgärder inom Erasmus+, och av att upprätta kontinuerliga utbyten mellan kommissionen, de nationella programkontoren och berörda parter från relevanta områden/expertter om programmets inkludering.

Det är också värt att notera att de nationella programkontoren inte bara utvecklar uppsökande strategier för att inkludera personer med begränsade möjligheter i programmet Erasmus+, utan också arbetar för att öka antalet inkluderande projekt som finansieras genom Erasmus+. Inom Erasmus+-programmet 2014–2020 hade 11 045 finansierade projekt en inkluderingskomponent².

I utredningstjänstens studie analyserades faktorer som skulle kunna bidra till att framgångsrikt förbättra möjligheterna till lärande för personer med begränsade möjligheter. Dessa faktorer omfattade den omgivande miljön, identifiering av tidigare inlärningskompetens, närvaro av en handledare som erbjuder personlig vägledning under hela projektet, självidentifierade inlärningsmål och förmågan att överföra förvärvat kompetens till sina egna sammanhang när de återvänder.

4.3. Hinder för deltagande för studerande med begränsade möjligheter eller särskilda behov

I utredningstjänstens studie identifierades ett antal hinder som har förhindrat vissa studerande med begränsade möjligheter eller särskilda behov från att delta. De omfattar språkliga, ekonomiska, psykologiska och administrativa hinder, men bristande kännedom om programmet var också ett problem.

Administrativa hinder är ett återkommande tema som nämns av såväl de nationella programkontoren som berörda parter, närmare bestämt svårigheter med it-verktyg och under ansökningsprocessen. Detta innebär en ytterligare börda för personer med begränsade möjligheter som vill delta. Detta hinder kan övervinnas genom att förenkla processerna och plattformarna eller genom att skapa enkel tillgång till ett stödsystem för deltagare och sammanslutningar.

De berörda parterna ansåg att den största bristen när det gäller att locka fler studerande med begränsade möjligheter var brist på personal. Över 80 % av de tillfrågade i 2022 års undersökning uppgav detta. De ansåg också att bristen på finansiering och den administrativa bördan var avgörande faktorer. Alla dessa faktorer är sammanlänkade och måste beaktas noga.

5. Arbete som utförs av inkluderingsansvariga

5.1. Roll, uppdrag och arbetsbörda, hinder

² Se https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/projects_en

De flesta nationella programkontor har utsett en inkluderingsansvarig, eller en grupp som arbetar med inkludering, för att övervaka det nationella programkontorets insatser för inkludering och mångfald.

Den undersökning som skickades till de nationella programkontoren 2022 riktades därför i första hand till inkluderingsansvariga eller till personal som arbetar med inkludering. Av 26 svarande uppgav 22 att de var inkluderingsansvariga. Andra svarande var en TCA-samordnare, en expert på ungdomsmobilitet, en gruppleddare och en tillfällig handläggare för övergripande europeiska prioriteringar.

Den inkluderingsansvariga sköter en rad olika uppgifter, bland annat att främja inkluderingsåtgärder inom programmet Erasmus+ och att identifiera målgrupper. När de nationella programkontoren tillfrågades om vilka uppdrag de inkluderingsansvariga övervakar valde de oftast följande alternativ:

- Upprätthålla medvetenheten om inkludering som en prioriterad fråga på det nationella programkontoret.
- Utbildning för organisationer.
- Insamling av uppgifter för kommissionen.
- Nätverkssamarbete med inkluderingsansvariga från andra nationella programkontor.

Antalet inkluderingsansvariga per nationellt programkontor varierade mellan de deltagande länderna, men låg någonstans mellan ingen och 5 under Erasmus+-programmet 2014–2020. Enligt de nationella programkontoren fanns det inte tillräckligt med inkluderingsansvariga för arbetsbördan. Dessutom hade de inkluderingsansvariga ofta andra roller, bland annat, men inte bara: projektansvariga, programförvaltare och övervakningspersonal. De nationella programkontoren påpekade också att inkluderingsuppgifterna oftast fördelades inom ledningsgruppen.

Bristen på tid för att genomföra inkluderingsåtgärder, antingen på grund av personalbrist eller det antal förfaranden som krävs, nämndes ofta som en av de viktigaste frågorna. Ofta skötte personal som arbetar med inkludering och mångfald också andra uppgifter som ansågs mer brådskande, vilket gav lite tid att arbeta med att utveckla inkluderingsåtgärder. De nationella programkontoren rekommenderade att minst en person helt och hållet skulle ägna sig åt att genomföra inkluderingsåtgärder.

5.2. Stöd från kommissionen och Salto

Salto-resurscentrumet för ungdomars inkludering och mångfald erbjöd möjlighet för inkluderingsansvariga att delta i utbildningstillfällen, seminarier eller stödgrupper för kolleger. De sistnämnda föreföll ha varit en av de mest efterfrågade typerna av stöd från inkluderingsansvariga. Dessa organiserades i allmänhet som arbetsdagar för ömsesidigt stöd som ägnades åt en särskild inkluderingsfråga, i syfte att tillsammans diskutera gemensamma utmaningar och komma fram till gemensamma lösningar. När det gäller utbildningssessionerna kunde de vara specifika för ett område, t.ex. utbildning för utåtriktad verksamhet, genomförande av inkluderingsåtgärder, stöd till projektledare eller utveckling av nationella strategier.

Utbildning erbjöds i olika former, bland annat workshoppar, forum, konferenser och seminarier.

Utbildningen omfattade dock endast ungdomsområdet, vilket begränsade antalet nationella programkontor och inkluderingspersonal som kunde delta.

6. Slutsats

På det hela taget kan det hävdas att även om inkluderingsfrågor har blivit allt viktigare i Erasmus+-programmet 2014–2020 och hanterades på ett mer omfattande och målinriktat sätt än i de föregående programmen, kvarstår fortfarande betydande utmaningar och brister. Detta bekräftar behovet av att dra lärdom av och ägna mer uppmärksamhet åt åtgärder och insatser för inkludering i den nya generationen av Erasmus+-programmet 2021–2027, där det tydligt anges att ett av programmets viktigaste mål är att främja inkludering.

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om genomförandet av inkluderingsåtgärder inom Erasmus+ 2014–2020 (2021/2009(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 6, 10, 165 och 166 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av ”Erasmus+”: Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/817 av den 20 maj 2021 om inrättande av Erasmus+: Unionens program för utbildning, ungdom och idrott samt om upphävande av förordning (EU) nr 1288/2013²,
- med beaktande av kommissionens rapport av den 31 januari 2018 *Halvtidsutvärdering av programmet Erasmus+ (2014–2020)* (COM(2018)0050),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 november 2017 *Stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur – Europeiska kommissionens bidrag till toppmötet i Göteborg den 17 november 2017* (COM(2017)0673),
- med beaktande av den interinstitutionella proklamationen om den europeiska pelaren för sociala rättigheter³,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 november 2020 med titeln *Jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025* (COM(2020)0698), som bygger på rådets slutsatser av den 16 juni 2016 om lika möjligheter för hbtqi-personer,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 september 2020 med titeln *En jämlikhetsunion: EU:s handlingsplan mot rasism 2020–2025* (COM(2020)0565), vilket syftar till att uppdatera rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung⁴ (*direktivet om likabehandling oavsett ras*),
- med beaktande av sin resolution av den 15 september 2020 om effektiva åtgärder för att göra Erasmus+, Kreativa Europa och Europeiska solidaritetskåren grönare⁵,

¹ EUT L 347, 20.2.2013, s. 50.

² EUT L 189, 28.5.2021, s. 1.

³ EUT C 428, 13.12.2017, s. 10.

⁴ EUT L 180, 19.7.2000, s. 22.

⁵ EUT C 385, 22.9.2021, s. 2.

- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen samt artikel 1.1 e i, och bilaga 3 till, talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för framställningar,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A9-0158/2022), och av följande skäl:
 - A. Mobilitet är en mycket viktig del både av digital utbildning och utbildning med fysisk närvaro. Att skapa lika och inkluderande möjligheter för alla är, och måste fortsätta att vara, en naturlig del av EU:s grundläggande värden, och människor från alla bakgrunder och samhällsskikt måste kunna dra nytta av Erasmus+ fullt ut och på ett jämlikt sätt. Erasmus+ gynnar inte bara deltagarna utan hela lokalbefolkningar och samhällen och uppfyller FN:s fjärde mål för hållbar utveckling. Detta leder till mer demokratiska, starkare och mer sammanhållna och motståndskraftiga samhällen.
 - B. I förordningen om Erasmus+ 2014–2020 betonas främjandet av social inkludering och deltagandet av personer med särskilda behov eller begränsade möjligheter, enligt definitionen i Erasmus+ strategi för inkludering och mångfald, som omfattar personer med funktionsnedsättning, hälsoproblem, utbildningssvårigheter, kulturella skillnader och ekonomiska, geografiska och sociala hinder. Det nuvarande programmet Erasmus+ (2021–2027) går också hand i hand med den gröna och den digitala omställningen.
 - C. Covid-19-pandemin hade allvarliga konsekvenser för utbildningssektorn som helhet, vilket ytterligare förvärrade befintliga ojämlikheter i fråga om tillgång till utbildning och belyste behovet av att behålla integrationsåtgärderna i Erasmus+ och göra nödvändiga förbättringar.
 - D. Ingen harmoniserad och obligatorisk inkluderingsstrategi fastställdes på EU-nivå för Erasmus+-programmet 2014–2020, och denna brist begränsade effekterna av inkluderingsåtgärderna i programmet.
 - E. Fysisk mobilitet möjliggör fördjupning i och optimal interaktion med andra kulturer, och även om virtuella utbyten och lärande kan vara ett värdefullt komplement till fysisk mobilitet ger de inte samma upplevelsekaraktär och fördelar.
 - F. Pandemin påskyndade den digitala omställningen och lyfte fram vikten av att ha en god digital kompetens. Erasmus+ kan bidra avsevärt till digital kompetenshöjning och omskolning.
 - G. Den utbyteserfarenhet som Erasmus+ erbjuder är en omvälvande erfarenhet för deltagarna och kan inverka positivt på deras kommunikationsförmåga, självförtroende, öppenhet, kritiska tänkande, personliga och professionella utveckling, anställningsbarhet och välbefinnande och att förstå fördelarna med ett enat Europa genom att erbjuda inkluderande lärandemöjligheter som berikar deras liv och gör det möjligt för dem att uppleva Europas rika språkliga och kulturella arv samtidigt som de får livslång kunskap.

- H. I den halvtidsutvärdering av programmet Erasmus+ (2014–2020) som kommissionen offentliggjorde 2018 underströks behovet av att nå ut till fler människor med begränsade möjligheter och mindre organisationer i alla regioner.
1. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse den överlag positiva uppfattningen om hur inkluderingsåtgärder har utvecklats under programperioden för Erasmus+ 2014–2020.
 2. Europaparlamentet betonar att Erasmus+ bör stödja berörda parter och programdeltagares internationaliseringsplaner som bidrar till att undanröja fysiska, psykologiska, sociala, socioekonomiska, språkliga, digitala och andra hinder för mobilitet i utbildningssyfte och europeiska projekt som erbjuder tydlig och detaljerad information samt kvalitativt stöd för deltagare från underrepresenterade grupper eller med särskilda behov.
 3. Europaparlamentet betonar det avgörande behovet av skräddarsydd finansiering och bidrag såsom förfinansiering, tilläggsbidrag, forskottsbetalningar och klumpsummor för att öka deltagandet av personer med begränsade möjligheter eller från missgynnade miljöer, eftersom finansiella hinder fortfarande utgör ett av de största hindren i Erasmus+. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av att tillämpa flexibla regler för att tillhandahålla ett tillräckligt ekonomiskt belopp för att täcka deras behov, särskilt deras levnadskostnader.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidareutveckla Erasmus+ finansieringsverktyg och skapa synergier med andra program.
 5. Europaparlamentet betonar att det belopp som delas ut genom mobilitetsstipendier fortfarande är otillräckligt i vissa fall och kan vara en orsak till social utestängning för studerande och familjer som inte har råd med mobilitet. Parlamentet efterlyser en ökning av budgeten för 2023 för ett fullständigt genomförande av inkluderingsåtgärder i Erasmus+ och den europeiska solidaritetskåren.
 6. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att säkerställa att befintliga digitala verktyg fungerar ordentligt och helt och hållet och att utan dröjsmål ta itu med de allvarliga kvarstående problemen med it-verktyg inom Erasmus+, som inte bara avsevärt hindrar mindre organisationer, personer med begränsade möjligheter och äldre deltagare från att delta, och dessutom hindrar personal från att hjälpa till med det administrativa pappersarbetet, utan även alla typer av stödmottagare. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra processen för de nyligen införda it-verktygen enklare och tillgänglig för alla grupper och att testa dem i tillräckligt stor skala innan de genomförs.
 7. Europaparlamentet noterar att administrativa hinder förhindrar många potentiella studerande från att delta i programmet. Parlamentet uppmanar kommissionen att minska byråkratin och förenkla förfarandena för att få tillgång till finansiering, i syfte att rationalisera processen och göra den lättare att förstå och mer tillgänglig. Parlamentet understryker att den administrativa bördan utgör ett hinder för allas tillgång och mest påverkar de med begränsade möjligheter eller med särskilda behov. Parlamentet betonar vikten av att tillhandahålla ansökningsförfaranden på alla europeiska språk.

8. Europaparlamentet lovordar den roll som lärare, ungdomsledare och socialarbetare, organisationer i det civila samhället, föreningar och utbildningspersonal spelar som drivkrafter bakom deltagande institutioner när det gäller att öka medvetenheten om programmet genom att informera och stödja framtida studerande och identifiera personer med sämre förutsättningar. Parlamentet konstaterar att utan dem skulle de flesta deltagare och framför allt de som har begränsade möjligheter inte kunna delta. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de nationella programkontoren att värdesätta och erkänna deras arbete, som ofta sker på volontärbasis, att stödja dem genom att underlätta deras egen mobilitet och att ge dem tillräcklig finansiering och tillräckligt stöd för att bistå deltagare med begränsade möjligheter och erbjuda dem särskild utbildning som är anpassad till deras behov. Parlamentet noterar vikten av att uppdatera olika verktyg som de använder för att identifiera möjliga deltagare och att bättre anpassa erfarenheterna från Erasmus+ för att tillgodose varje enskild deltagares behov.
9. Europaparlamentet betonar vikten av att tillhandahålla lämplig utbildning och lämpligt stöd till utbildare om hur man effektivt kan hantera utmaningar och möjligheter och främja utbyte av god praxis på området.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och de nationella programkontoren att underlätta fler utbildningsseminarier för Erasmus+-personal för att genomföra projekt, utveckla inkluderande metoder och utforska nya sätt att nå programmets framtida stödmottagare.
11. Europaparlamentet betonar att kommissionen, medlemsstaterna och de nationella programkontoren måste ge bättre stöd till gräsrotsorganisationer i alla områden, inklusive lokala initiativ och mindre organisationer, särskilt i de yttersta randområdena, öar, avlägsna områden, bergsområden, mindre åtkomliga områden och på landsbygden, och se till att resurser och projekt fördelas rättvist i varje medlemsstat.
12. Europaparlamentet betonar vikten av att tillhandahålla ett adekvat ekonomiskt och materiellt stöd till personalen utöver vidareutbildning och ytterligare expertis så att de kan samarbeta med deltagarna, deras familjer och stödmottagarna för att förbättra tillgängligheten och öka projektens påverkan så att de uppnår ett tillfredsställande resultat, samtidigt som man ser till att mobiliteten och projekten fungerar smidigt. Parlamentet noterar att nationella programkontor i medlemsstaterna kan vara till stor hjälp genom att identifiera vilka behov organisationer och institutioner har i detta avseende och tillhandahålla nödvändigt stöd.
13. Europaparlamentet noterar den positiva effekten av kortvarig mobilitet för skolbarn när det gäller att övervinna psykiska och psykosociala hinder, och uppmanar kommissionen och nationella programkontor att främja mobilitetsprojekt som riktar sig till barn och tonåringar.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anordna riktade informationskampanjer, både online och offline, för att öka medvetenheten och nå ut till medborgarna med budskapet om fördelarna med Erasmus+ genom samarbete med medier och sociala medier i offentliga utbildningsinrättningar såsom bibliotek, skolor och universitet.

15. Europaparlamentet uppmanar alla nationella programkontor att utse särskilda ansvariga för inkludering och mångfald för att nå ut direkt till studerande med särskilda behov och/eller begränsade möjligheter. Parlamentet uppmanar i detta avseende de organisationer som valdes ut för att genomföra Erasmus+ åtgärder att utse särskilda kontaktpersoner för personer med begränsade möjligheter, och påminner om att informationen om stödtjänster för personer med särskilda behov måste vara tydlig, aktuell, fullständig och lättillgänglig.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra riktlinjerna för nationella strategier som kommer att göra det möjligt för studerande med hälsoproblem, kulturella skillnader, samt ekonomiska, geografiska och sociala hinder att delta i större utsträckning, och att granska och återrapportera hur genomförandet skett.
17. Europaparlamentet stöder alla EU-initiativ som syftar till att underlätta mobilitet för studerande, såsom mobilapplikationen Erasmus+, ett ”papperslöst Erasmus” och det europeiska studentkortet. Parlamentet uppmanar kommissionen att noggrant undersöka möjligheten att närmare koppla samman Erasmus+ och andra program och att främja sektorsövergripande samarbete, inbegripet Interrail för att främja ökad inkludering och jämlikhet som ger deltagarna bättre tillgång till miljövänligare transportmedel, i synnerhet de med begränsade möjligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att också göra DiscoverEU-initiativet mer inkluderande, så att fler människor kan delta.
18. Europaparlamentet betonar att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt språkkunskaper, särskilt för deltagare med begränsade möjligheter. Parlamentet uppmanar därför riktat och gruppsspecifikt stöd för språkinläring som en förberedelse inför mobilitet, och insisterar på att detta stöd inte endast bör omfatta onlinekurser.
19. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som Salto-programmet (Support, Advanced Learning and Training Opportunities) för inkludering och mångfald spelar för genomförandet av inkluderingsåtgärder för ungdomsdelen Erasmus+, och noterar att utvidgningen av inkluderingsstrategierna till programområdet Utbildning under den nuvarande programperioden måste följas noga, eftersom målgrupperna är olika. Parlamentet betonar behovet av att de nationella programkontoren samarbetar närmare med arbetsförmedlingarna och andra berörda parter inom vuxenutbildning för att underlätta integreringen av vuxenstuderande i programmet Erasmus+ 2021–2027.
20. Europaparlamentet beklagar bristen på tillförlitliga uppgifter – både kvantitativa och kvalitativa – om deltagandet av personer med begränsade möjligheter i programmet Erasmus+, eftersom sådana uppgifter skulle kunna användas för att fastställa vilka grupper som bör omfattas av integrationsåtgärderna. Parlamentet understryker behovet av att utveckla utvärderingssystem för att få fram tydlig statistik och korrekt bedöma andra svåra frågor för att skapa ett förvaltnings- och styrverktyg för inkluderingsåtgärder, med hjälp av metoder som respekterar integriteten och dataskyddsförordningen, och som inte skapar onödiga administrativa bördor för organisationer och deltagare. Parlamentet bekräftar på nytt behovet av ökad kapacitetsuppbyggnad för personalen när det gäller indikatorer och övervakningssystem för inkludering.

21. Europaparlamentet betonar vikten av att finansiera mer EU-omfattande forskning och studier om inkludering i den nuvarande programperioden för att bedöma effekterna av de åtgärder som vidtas av de nationella programkontoren och berörda parter när det gäller att engagera organisationer och personer med begränsade möjligheter. Parlamentet betonar att det är viktigt att ha omfattande register och statistik som bör fungera som en samrådsbas för framtida program.
22. Europaparlamentet ber om att man tar hänsyn till de särskilda behoven hos personer med funktionsnedsättning för att underlätta deras deltagande i programmet genom att erbjuda dem hybridmobilitet som förberedelse inför mobilitetsperioden, ge dem möjlighet att ledsagas och ge dem lämpliga och tillgängliga bostäder och specialiserade stödtjänster på grundval av deras behov. Parlamentet betonar behovet av att få återkoppling från dem efter mobilitetsperioden för att förbättra framtida stödmottagares deltagande. Parlamentet understryker behovet av särskilt stöd, vägledning och verktyg som gör det möjligt för personer med funktionsnedsättning att registrera sig och delta i Erasmus+-programmet. Parlamentet påminner om att medföljande personer också bör ha tillgång till medel och bidrag för att kunna delta i mobilitetsprogrammet.
23. Europaparlamentet betonar vikten av programmet Erasmus+ för att främja värdena tolerans och mångfald. Parlamentet uppmanar kommissionen att skapa synergier mellan EU:s handlingsplan mot rasism och Erasmus+ för att hantera särskilda behov och bekämpa rasism i alla dess former.
24. Europaparlamentet välkomnar Erasmus+-projekt som är kopplade till och inriktade på att förbättra jämställdheten och integreringen av kvinnor inom alla utbildningssektorer, särskilt inom naturvetenskap, teknik, ingenjörsvetenskap, humaniora och matematik (STEAM), och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att synliggöra jämställdhet i sin politik och sina åtgärder.
25. Europaparlamentet välkomnar de projekt som främjar och ökar medvetenheten om sexuell mångfald och uppmanar till respekt för hbtqi-personer, och uppmanar kommissionen att skapa verkliga kopplingar mellan EU:s jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer och Erasmus+-programmet.
26. Europaparlamentet framhåller behovet av riktade lösningar och en behovsbaserad strategi för inlärningsrelaterade mobilitetsmöjligheter för människor från marginaliserade grupper i syfte att öka deras deltagande i programmet och säkerställa att de får tillräckligt stöd, med tanke på att finansiella och institutionella hinder fortfarande är ett av de största hindren för deras deltagande.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att all relevant information om Erasmus+ är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning, i synnerhet genom anpassade och hinderfria verktyg online på alla europeiska språk. Parlamentet påminner om att det inte bör finnas några hinder i fråga om planerings- och utvärderingsprocesserna. Parlamentet välkomnar etableringen av ”Erasmusdagar” och betonar vikten av den roll som tidigare deltagare i Erasmus+ och studentnätverk spelar för att marknadsföra programmet för den breda allmänheten, och som en gemensam kontaktpunkt för alla framtida studerande.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utvärdera sina befintliga strategier och anta riktade program och åtgärder för studerande med begränsade möjligheter och särskilda behov från alla åldersgrupper och alla bakgrunder för att öka deltagandet i Erasmus+, i synnerhet när det gäller mobilitet, och främja utbyte av god praxis på detta område. Parlamentet noterar den nyckelroll som nationella programkontor och frivilligorganisationer spelar för att underlätta denna process.
29. Europaparlamentet understryker de positiva effekterna av Erasmus+ i tredjeländer som en faktor i den europeiska integrationsprocessen och i att öka EU:s synlighet. Parlamentet betonar behovet av ökad delaktighet i Erasmus+-projekt och samarbete i associerade länder och andra stödberättigade länder, särskilt på västra Balkan samt i det östra och södra grannskapet. Parlamentet uppmanar kommissionen att underlätta internationella samråd (både digitala och fysiska) mellan nationella programkontor i medlemsstaterna och deltagande länder för att utbyta god praxis. Parlamentet noterar att detta kommer att stärka deras samarbete ytterligare och göra det möjligt för dem att genomföra nya lösningar, idéer och lärdomar på fältet som kommer att leda till ett större antal deltagare i programmet Erasmus+.
30. Europaparlamentet betonar behovet av att ge programmet Erasmus+ större flexibilitet i händelse av en kris, vilket har kunnat observeras sedan kriget i Ukraina bröt ut. Parlamentet välkomnar de åtgärder som kommissionen aviserat för att ukrainska studerande och utbildningspersonal som drabbats av kriget ska kunna fortsätta sin utbildning och yrkesverksamhet i Ukraina och någon av medlemsstaterna. Parlamentet efterlyser mer stöd åt ukrainska studerande och att ytterligare stöd ska ges för att upprätthålla Ukrainas högre utbildningsanstalter och akademiska samfund.
31. Europaparlamentet beklagar Förenade kungarikets regerings beslut att inte delta i Erasmus+ under den nuvarande programperioden efter landets utträde ur Europeiska unionen, vilket innebär förlorade möjligheter för ungdomar i både EU och Förenade kungariket.
32. Europaparlamentet betonar vikten av att främja mobilitet för yrkesstuderande för att nå ut till ungdomar från alla bakgrunder, och noterar med tillfredsställelse de ökade möjligheter till mobilitet på lång sikt som skapades under programperioden 2014–2020.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda Europaåret för ungdomar och därmed sammanhängande evenemang för att på ett effektivt sätt främja de möjligheter som programmet Erasmus+ erbjuder, särskilt för personer med begränsade möjligheter och personer från missgynnade miljöer, i syfte att se till att Europaåret för ungdomar får en verkningsfull effekt, särskilt när det gäller ungdomars levnadsvillkor, utbildningsmöjligheter och demokratiska deltagande. Parlamentet beklagar att den angivna budgeten för Europaåret för ungdomar inte räcker till för att tillgodose initiativets behov.
34. Europaparlamentet påminner om att det är av yttersta vikt att man säkerställer ett automatiskt erkännande av kvalifikationer och studieperioder inom ramen för det europeiska området för utbildning som ett kompletterande verktyg för att inkluderingsåtgärderna inom Erasmus+ och Europeiska solidaritetskåren verkligen ska bli effektiva.

35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens nyligen antagna åtgärdsram för 2021–2027 som syftar till att öka mångfalden och inkluderingen i de nuvarande programmen för Erasmus+ och Europeiska solidaritetskåren, och uppmanar kommissionen att noga övervaka det framtida nationella genomförandet av denna ram och att hålla parlamentet informerat årligen. Parlamentet betonar att ett fullständigt genomförande av en särskild ram för inkluderingsåtgärder kan fungera som en användbar erfarenhet och referens för andra EU-program som har en direkt inverkan på medborgarnas liv, såsom programmet Kreativa Europa och programmet för medborgare, jämlikhet, rättigheter och värden.
36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

8.2.2022

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR FRAMSTÄLLNINGAR

till utskottet för kultur och utbildning

över genomförandet av integrationsåtgärder inom Erasmus+ 2014–2020
(2021/2009(INI))

Föredragande av yttrande: Jordi Cañas

FÖRSLAG

Utskottet för framställningar uppmanar utskottet för kultur och utbildning att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:

1. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa att inkludering, mångfald, lika möjligheter och tillgänglighet utgör kärnan i genomförandet av Erasmus+, som är ett av EU:s mest framgångsrika program. Parlamentet framhåller att lika möjligheter för alla är och måste fortsätta vara en del av EU:s grundläggande värden. Parlamentet framhåller behovet av att ytterligare specificera och bredda definitionen och tolkningen av ”studerande med särskilda behov och/eller färre möjligheter”¹ i alla medlemsstater till att omfatta bland annat äldre personer. Parlamentet betonar svårigheterna i att få tillgång till och övervaka tillförlitliga uppgifter om programmets bidragsmottagares profiler. Parlamentet anser därför att ett instrument bör utvecklas för att övervaka huruvida och hur programmet når deltagare från utsatta och mindre gynnade grupper, så att ingen lämnas utanför².
2. Europaparlamentet pekar på att vissa av de framställningar som lämnats in till parlamentet lyfter frågan om de administrativa hinder som Erasmus+-studenter möter vid ankomsten till mottagarlandet³. Parlamentet betonar att Erasmus+ bör stödja intressenters och programdeltagares internationaliseringsplaner som undanröjer fysiska, psykologiska, sociala, socioekonomiska, språkliga och andra hinder för mobilitet i utbildningssyfte, och som erbjuder tydlig och detaljerad information och kvalitativt stöd, bland annat förbättrat mentorskap för deltagare från underrepresenterade grupper och/eller med särskilda behov före, under eller efter en period utomlands. Parlamentet stöder EU-initiativ som syftar till att underlätta studentmobilitet, såsom Erasmus+ mobilapplikation, ett ”papperslöst Erasmus” och det europeiska studentkortet som gör hanteringen av administrativa processer mer flexibla samt möjliggör för varje student att dra nytta av samma tjänster. Parlamentet betonar vikten av den roll som tidigare

¹ Term som används i artikel 23.2 i förordning (EU) nr 1288/2013 om Erasmus+.

² Europeiska kommissionen, Erasmus +-strategi för inkludering och mångfald på ungdomsområdet, 2014.

³ Vilket framgår i framställning 1106/2018.

deltagare i Erasmus+ och studentnätverk spelar för att marknadsföra programmet för den breda allmänheten.

3. Europaparlamentet uppmärksammar underfinansieringen av och underbemanningen vid Erasmus+ nationella programkontor, och de otillräckliga insatserna för att undanröja administrativa hinder för rörlighet inom programmet 2014–2020. Parlamentet understryker att de nationella programkontoren spelar en avgörande roll för att säkerställa att projekten är så inkluderande och mångsidiga som möjligt. Parlamentet anser därför att alla nationella programkontor bör organisera riktade informationskampanjer, och utse en tjänsteman med ansvar för inkludering och mångfald, för att nå ut till studerande med särskilda behov och/eller färre möjligheter för att öka deras tillgång till information och deras medvetenhet om de möjligheter som finns och hur man får tillgång till dem, och även ge dessa studerande råd om eventuella svårigheter som de kan uppleva under sitt Erasmus+-program, såsom försenade utbetalningar⁴ eller andra hinder som orsakats av externa eller oväntade faktorer som covid-19-krisen⁵. Parlamentet betonar att en stödjande strategi till bidragsmottagare med särskilda behov och/eller färre möjligheter är avgörande för att undanröja hinder för deras fulla deltagande i programmet.
4. Europaparlamentet anser att Erasmus+ bör uppmuntra intressenter att dela med sig av sin expertis på institutionell nivå, lära av varandra, komma i kontakt med varandra, bygga upp administrativ kapacitet och skapa innovativa utbildningsverktyg som främjar mångfald och integration av deltagare med särskilda behov och/eller färre möjligheter. Parlamentet välkomnar i detta avseende särskilda insatser som stödjer samarbetet mellan olika berörda parter och utvecklar och genomför en inkluderande politik som strävar efter att integrera personer som har färre möjligheter som ett resultat av ekonomiska, sociala, kulturella, hälsomässiga eller geografiska faktorer, eller faktorer relaterade till en funktionsnedsättning. Parlamentet betonar vikten av lärare och institutioner när det gäller att öka medvetenheten om programmet och att informera och stödja framtida studerande.
5. Europaparlamentet beklagar att covid-19-pandemin har haft ett flertal negativa effekter⁶ på utbildning och genomförandet av programmet Erasmus+. Parlamentet understryker i sammanhanget att trots att utvärderingen av programmet 2014–2020 visade att det var mer enhetligt, effektivt och anpassat till de framväxande behoven, är det fortfarande nödvändigt att göra det nuvarande programmet mer inkluderande med en förmåga att nå ut till mer utsatta och mindre gynnade personer, och ytterligare underlätta för de mindre organisationernas deltagande. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att fortsätta arbetet med att göra programmet Erasmus+ mer inkluderande i fråga om geografisk tillämpning och riktat ekonomiskt stöd.
6. Europaparlamentet anser att risken för stigmatisering i deltagarnas hemländer kan göra dem obenägna att identifiera sig som mindre gynnade, vilket kan hindra deras rörlighet, myndigheters insamling av tillförlitliga uppgifter och övervakningen av deras

⁴ Vilket framgår i framställning 2466/13.

⁵ Vilket framgår i framställning 0125/21.

⁶ Di Pietro, G. m.fl., *The likely impact of COVID-19 on education: Reflections based on the existing literature and recent international datasets*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2020.

deltagande i Erasmus⁷. Parlamentet efterlyser ett EU-omfattande erkännande av funktionsnedsättningsstatus och uppmanar de mottagande institutionerna att garantera deltagarna i Erasmus+ samma skäliga anpassning och faciliteter som heminstitutionerna. Parlamentet anser att de specifika behov som personer med funktionsnedsättning har måste tas i beaktande för att underlätta deras deltagande i programmet genom att ge dem ett lämpligt och tillgängligt boende och specialiserade stödtjänster som grundar sig på deras behov före avresa och under deras period utomlands.

7. Europaparlamentet påminner medlemsstaterna om Bolognaprocessens principer och de principer och riktlinjer som syftar till att stärka den högre utbildningens sociala dimension i det europeiska området för högre utbildning, i vilka medlemsstaterna uppmanas att utarbeta nationella strategier och planer för att öka inkluderingen.
8. Europaparlamentet understryker vikten av och ser framemot en integrerad och enhetlig strategi för inkludering inom de olika EU-programmen för unga och utbildning, däribland Europeiska solidaritetskåren och Europeiska socialfonden+. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag om att 2022 ska vara Europaåret för ungdomar och betraktar förslaget som en möjlighet att utveckla den här integrerade strategin. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga undersöka möjligheten att kombinera Erasmus+-och Interrail-programmen⁸, och därmed ytterligare stödja studenter, särskilt inom högre utbildning, för att främja mer jämlikhet och inkludering samt för att ta bidragsmottagares nuvarande inkomst i beaktande. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla kopplingar mellan programmet Erasmus+ och relevanta internationella åtgärder som angår studerande med särskilda behov och/eller färre möjligheter. Parlamentet framhåller att eventuell överensstämmelse kan eftersträvas med de hållbara utvecklingsmålen och Unesco:s prioriteringar och åtgärder.
9. Europaparlamentet betonar att det nationella politiska beslutsfattandet bör stimuleras ytterligare när det gäller studerande med särskilda behov och/eller färre möjligheter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja Erasmus+-projekt som ska locka deltagare med funktionsnedsättningar och studerande från utsatta och mindre gynnade grupper till deras länder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att marknadsföra och visa upp enskilda mobilitetsprojekt och den erfarenhet de har av personer med funktionsnedsättning.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar via Erasmus+ för att stödja kvinnors tillgång till, och framsteg inom, matematik, informatik, naturvetenskap och teknologi.
11. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av Erasmus-dagarna som gör det möjligt att kommunicera med en bredare publik på ett bättre sätt, skapa kontakt mellan personer som ska till samma destination, dela erfarenheter på ett informellt sätt och därmed öka fördelarna med mobilitet. Parlamentet anser att för att göra programmet mer inkluderande är det nödvändigt att tillhandahålla lämplig och tillgänglig information,

⁷ Bunescu, L., Davies, H., Gaebel, M., *ERASMUS+ International Credit Mobility – a study of the mobility of disadvantaged students from Partner Countries, Support and Promotion for Higher Education Reform Experts (SPHERE)*, januari 2020.

⁸ I enlighet med framställning 0681/2021.

och att använda sig av en rad kommunikationsmetoder såsom sociala nätverk eller lokala evenemang, i samarbete med lokala strukturer och specialiserade organisationer. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att all relevant information om Erasmus+ är tillgänglig för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka synligheten av deltagare med särskilda behov och/eller färre möjligheter för att främja mångfald och inkludering.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att på lämpligt sätt ta sig an den bristande kännedomen om programmet Erasmus+, informations- och ansökningshinder, problem i fråga om boende, lämpliga stödtjänster utomlands och utmaningarna när det gäller överförbarhet av bidrag för personer med funktionsnedsättning och deras omsorgsgivare liksom andra deltagare från utsatta och mindre gynnade grupper. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att övervaka huruvida studerande från dessa grupper nås.
13. Europaparlamentet välkomnar i det här avseendet att kommissionen nyligen antog ramen för åtgärder 2021–2027 som strävar efter att öka mångfalden och inkluderingen i det nuvarande Erasmus+-programmet och programmet för Europeiska solidaritetskåren. Parlamentet uppmanar kommissionen att noga övervaka det framtida nationella införlivandet av den här ramen.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	27.1.2022
Slutomröstning: resultat	+: 28 -: 5 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Margrete Auken, Alexander Bernhuber, Markus Buchheit, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Francesca Donato, Eleonora Evi, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Emmanouil Fragkos, Malte Gallée, Gianna Gancia, Alexis Georgoulis, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kympouropoulos, Cristina Maestre Martín De Almagro, Dolors Montserrat, Ulrike Müller, Emil Radev, Sira Rego, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio, Yana Toom, Loránt Vincze, Michal Wiezik, Tatjana Ždanoka, Kosma Złotowski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Demetris Papadakis, Ramona Strugariu, Marie-Pierre Vedrenne

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

28	+
NI	Francesca Donato
PPE	Alexander Bernhuber, Agnès Evren, Gheorghe Falcă, Peter Jahr, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Dolores Montserrat, Emil Radev, Loránt Vincze
Renew	Ulrike Müller, Ramona Strugariu, Yana Toom, Marie-Pierre Vedrenne, Michal Wiezik
S&D	Alex Agius Saliba, Andris Ameriks, Marc Angel, Cristina Maestre Martín De Almagro, Demetris Papadakis, Alfred Sant, Massimiliano Smeriglio
The Left	Alexis Georgoulis, Sira Rego
Verts/ALE	Margrete Auken, Eleonora Evi, Malte Gallée, Tatjana Ždanoka

5	-
ECR	Ryszard Czarnecki, Emmanouil Fragkos, Kosma Zlotowski
ID	Markus Buchheit, Gianna Gancia

1	0
NI	Tamás Deutsch

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	17.5.2022
Slutomröstning: resultat	+: 26 -: 2 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Asim Ademov, Christine Anderson, Andrea Bocskor, Ilana Cicurel, Gianantonio Da Re, Laurence Farreng, Tomasz Frankowski, Alexis Georgoulis, Catherine Griset, Sylvie Guillaume, Hannes Heide, Irena Joveva, Petra Kammerevert, Niyazi Kizilyürek, Dace Melbārde, Victor Negrescu, Peter Pollák, Diana Riba i Giner, Marcos Ros Sempere, Monica Semedo, Andrey Slabakov, Massimiliano Smeriglio, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Maria Walsh, Theodoros Zagorakis, Milan Zver
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Elżbieta Kruk, Domènec Ruiz Devesa, Viola Von Cramon-Taubadel

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

26	+
ECR	Dace Melbārde
ID	Gianantonio Da Re
NI	Andrea Bocskor
PPE	Asim Ademov, Tomasz Frankowski, Peter Pollák, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Maria Walsh, Theodoros Zagorakis, Milan Zver
Renew	Ilana Cicurel, Laurence Farreng, Irena Joveva, Monica Semedo
S&D	Sylvie Guillaume, Hannes Heide, Petra Kammerevert, Victor Negrescu, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Massimiliano Smeriglio
The Left	Alexis Georgoulis, Niyazi Kizilyürek
Verts/ALE	Diana Riba i Giner, Viola Von Cramon-Taubadel

2	-
ECR	Elżbieta Kruk, Andrey Slabakov

2	0
ID	Christine Anderson, Catherine Griset

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster